

Kalmár Péter
ötletéből
Tasnádi István - Jeli András - Alpári László:

Aranymajom

avagy a kínai gyors
animációs sitcom mini series

FORMÁTUM

Ha az epizódonként 25 perces, Arany Majom műfaji besorolását próbálnánk szemléltetni, akkor egyszerre kéne a képernyőbe gyömöszölnünk Monty Python Abszurd Univerzumát, a kiszámíthatatlan David Lynch soha véget nem érő fordulatait, valamint Tarantino és Guy Ritchie groteszk alvilági kompániáját. Az említettekkel ugyanis elégedettek vagyunk. (Reméljük, hogy ez fordítva is így lesz...) Meglehetősen eklektikus formátumunk ötvözi a kabaré, a „fiction show”, a „sitcom”, a televíziós mesejáték felnőtteknek, vagy az animációs mese-tévékomédia jellegzetes stílusjegyeit, ennek megfelelően meglehetősen friss, fiatalos és inspiratív, mulatságos. (Naná, majd nem!) Újonnan felfedezett lehetőségei végtelennek tűnnek és szabályokat felállítani egyelőre mi magunk is csak ingatagokat tudunk, de irigység lenne nem megosztani ezt az élményt bárkivel, ezért a leghelyesebben akkor járunk el, ha megpróbáljuk leírni a tágabb értelemben vett „tévésorozat” műfajába tartozó műsorötletünket úgy, ahogy van! (Persze ez nem fog sikerülni...)

Egy mondatban:

Távoli, dél-amerikai nagybácsi úgy végrendelkezik, hogy mesés vagyonát azon fiú rokona öröklí, aki képes lakóhelyén egy teljes évig minden nap nyitva tartani és működtetni egy kínai éttermet.

Több mondatban:

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy különös örökség, amelynek története valahol a távoli Dél Amerikában kezdődött.

A néhai Don Antonio Luiz Segundo de la Rosa (y Santa Catalina de Salinas) Rózsa II. Alajosként látta meg a napvilágot 1915-ben, Pest-Szenterzsébeten, anyja neve: Hammersmied Gizella. A sanyarú gyermekkor terhét jellemében hordó és a második világégés fenyegető előszele elől menekülő, édesanyja korai elvesztése miatt amúgy is gyökértelen (valamint egy állítólagos leányanya és zabigyerek által fenyegetett) Rózsa 1936. október 10-én Triesztben felszáll a Cruz del Sur nevű, 5000 bruttóregisztertonnás, libériai zászló alatt bejegyzett kereskedelmi hajóra, azzal az eltökélt céllal, hogy kitántorogjon Dél-Amerikába. A hajót 4 nappal később, Gibraltár előtt a brit királyi haditengerészet “ Sir Parsifal Pemsley” nevű könnyűcirkálója felségvíz-védelmi okokra hivatkozva elsüllyesztette (ld.még: Titokzatos gibraltári incidens a berlini olimpia évében, Magyar Nyomkövető 1992/1. 121-122.o.), így Rózsa – egy máig nem tisztázott három hónapos kitérő után, amelynek során egyesek szerint részt vett a spanyol polgárháborúban, csak nem tudni, melyik oldalon –, szemre egyszerű, nincstelen, de jóképű emigráns-főként szállt partra Montevideóban, 1947. január 14-én. Bevándorlási kérelmében már Antonio Luiz Segundo de la Rosa-ként nevezi magát.

Az ifjúban rejlő oroszlán új talajra érve már az első pillanatban megmutatja körmeit: első munkája, amelyet a magyar munkás világszerte elismert becsületével végez az, hogy a távolkeleti bevándorló közönség után takarít a Csang-kaj-sek Kuomintang elől Uruguayba menekült egykori szárnysegédje, a közgazdaságtan harvardi vendégprofesszora, Kuin-Hun-Hua által nyitott kikötői non-stop kínai büfében. Azonban hiába az atyai barátság "Hua-szan"-nal és a gyors éttermi előmenetel, a Pillangókisasszonyból olyan átéléssel előadott áriákból származó csók és pénz, Rózsa ambíciói nem állnak meg a kikötő csábító világánál, a rio platai lányok csábítóan illatos mosolyánál, sem a törzsvendégek köpöcsészéinek rutinszerű üritésénél és a mosogatás automatizálásánál: többre vágyik. Az inasév elteltével kikéri a mestertől végkielégítést és a tudását igazoló tacepaót, megveszi az agg Huától az éttermet, majd taoista gesztusként visszaadja neki, ezután táskájában minden megmaradt vagyonával a kontinens keleti oldalára, a perui Andokban található Cuzcoba repül, hogy megtalálja a szerencséjét. Ez 8 nappal később, 1948. január 18-án sikerül is neki, amikor egy aranyásó expedíció tagjaként alkalmi illemhelyet keresve, 2950 méteres tengerszint feletti magasságban, letolt nadrággal beleesik Atahualpa inka titkos kincseskamrájába, amelyet a Francisco Pizarro zsoldosai által később megölt uralkodó személyesen rejtett el és álcázott kútnak. Egy csapásra mesés vagyon birtokosa lesz.

Az 1948-tól 2000-ig terjedő évekből hézagos, kevés, egymásnak gyakran ellentmondó információval rendelkezünk az immáron Don de la Rosát illetően. Az emigráns szóbeszédben legendák keringenek gazdagságáról: a 60-as években állítólag több magyarországi pampa és esőerdő, tucatnyi bányatársaság, haciendák és belvárosi toronyházak, kaszinók mellett legkevesebb 12 000 láma és 500 vikunya, egy tíz tankert számláló olajszállító flotta, valamint a buenos airesi-I La Palomita mulató mellett egy sugárhajtású magángép, egy emurezervátum, pontosan 33 különböző márkájú autó, 4 helikopter és egy privát zsoldoshadsereg tulajdonosa Mexikótól a Tűzföldre, Riótól Limaig, nemzetközi playboy, de igazi úriember, akinek mesés partijaira kiváltság bejutni még a legnagyobbaknak is. Mások úgy emlékeznek rá, mint egy zseniális svindlerre, aki remekül értett ahhoz, hogy a nem létezőből valóságot teremtve átverjen mindenkit. És vannak olyanok is, akik a hajnalig tartó kaszinózásokat felidézve azt mondják róla: "Tartozik nekem. És egy életre tönkretett. Tönkretett, tő-önkre-tett!" (Juan Perón: Argentína én voltam, de inkább Evita. Vígopera-librettó 1968.).

Valójában semmi biztosat nem tudunk erről az időszakról, s így nem is állíthatunk semmit sem biztosan, kivéve azt, hogy Don Antonio kedvenc sombreroja fehérpuma-bőrből készült és egyuncias ezüst-pesókkal volt körbe-körbe kiverve.

Don Antonio néhány évvel ezelőtt rejtélyes körülmények között leesett kedvenc hátságáról, a Paprika nevű ösvérről és 1500m-nyi függőleges zuhanás után szörnyethalt. A terepviszonyok nem engedték meg, a kanyon mélyén őrült tajtékkal rohanó Rio Muerta pedig egyenesen értelmetlenné tette a tetem felkutatását, ezért aztán üres koporsót temettek el, amely számos találgatásra adott és adhat okot.

A Don által hátrahagyott zavaros végrendelet felbontásakor kiderült, hogy a gyermektelen, megrögzött agglegény, kissé bogaras Antonio Luiz de la Rosa mesésnek hitt vagyonát arra a legközelebbi férfiági rokonára hagyja, aki képes – mintegy ifjúkori önmagának tett elégtételként – egy teljes évig kínai éttermet üzemeltetni, akárhol is legyen a világon. A végrendelet végrehajtójaként a Don Seniorita Maria Tarantula de la Rosát, aggszűz, de folyton szerelmes unokahúgát, azaz a Tantit (Mária nénit, a néhai háromszoros Florita del Andes-t) jelöli ki, aki idős napjaiban oly túláradó figyelemmel ápolta őt. Az éltes, de virulens hölgy végrehajtóként együttes aláírási, és vagyonkezelési joggal bír és haszonélvezet illeti meg, amíg valaki meg nem szerzi az örökséget.

A végtelen műsorfolyam során – tekintettel a dél-amerikai viszonyokra – természetesen felbukkanhatnak alternatív végrendeletek, ál- és valódi örökösök, kifizetetlen váltók, sosemvolt számlák, minden, és mindennek az ellenkezője és néhány évad múltán természetesen akár az is kiderülhet, hogy nincs is örökség, csak egy megújítandó pályabérlet a River Plate meccseire, de mindegy is, hiszen az étterem és a szeretet a lényeg...

Történetünk a fentiekhez akkor kapcsolódik, amikor Tanti, a megfelelő örököst keresve két-három hiábavaló próbálkozás után Budapestre érkezik.

Megtaláltatja főhősünket, Krisztiánt egy ügyvédi irodán, illetve egy ügyvédnőn keresztül, aki elfogadja a feltételeket: kínait próbál üzemeltetni a Don Antonio által 1990-ben reprivatizált, régi családi tulajdonú üzletben, valahol a VII. és a VIII. kerület, valamint a Belváros határán. A helyiség a rendszerváltás előtt munkásör közösségi klubként funkcionált és valódi légópadlással rendelkezik, azóta többek között otthont adott már videotékának, bálás second hand ruhakereskedésnek, és erotikus hostess-ügynökségnek is, ezek kivétel nélkül mind tönkrementek.

Hősünk, Krisztián, Don Antonio negyvenharmadik unokaöccse tehát belevág a nagy kalandba: megrögzötten kedves és idealista lévén azonban nem sejtí, hogy inntől kezdve egy egész világ fordul szembe vele. Korábbi kényelmes lógós-tanulós-bulizós élete a múlté lesz, hiszen kínait főzni és egy akármilyen éttermet működtetni egyaránt alkatilag képtelen és naivitása, jószívűsége okán nem tud beszélni az “emberek nyelvén” sem: ha valaki színében és méretében elütő zakózsébét mutogatja sokatmondóan, ő rövid értetlenkedés után felderülve ad neki egy ajándék evőpálcikát és egy szórólapot. Ami igazán érdekli, az az amerikai autók és egy igazi barátnő, akit senkiben sem talál meg. Az örökséget nagy és nemes célokra fordítaná.

Így tárul fel előttünk az első szín, amelytől Krisztián és a Tanti mellett olyan állandó és ad hoc szereplőket, segítőket ismerhetünk és szerethetünk meg, mint a folyton sms-ező pultos-madonna, a jólértesült, de paranoiás taxis, a mindent megoldó legjobb barát, az emelni képtelen egykori ktrecharcos és hidegburkoló kényszermaffiózó, a férjezett-vagyok flörtben a végsőkig elmenő “femme fatale” ügyvédnő, vagy a reiki ösvényét járó, okleveles fülgyertyázó ex-barátnő, és még sokan mások, köztük egy madárpók, egy vietnami papucsárus, az Átlagos Fogyasztók titkosügynöke, valamint – kedv, kívánság esetén – akár Fásy Ádám, mint önmaga az 5-ös metró járatvágóival és így tovább.

Az Arany Majom egy karikírozott hétköznapi történet, de teljesen adekvát olyan epizód is, amikor betérnek a földönkívüliek (de inkább elrepülnek vissza), vagy megjelenik a Mikulás vagy lecsap a titkosszolgálat.

A történet végtelenül alakítható, természetesen minden epizód végén célszerű eljutni a legvégsőkig: vagy Krisztián adja fel éppen, vagy valaki éppen bezáratni készüljön az éttermet, vagy fenyegetse legalábbis természeti katasztrófa a létét (természetesen viccesen), hogy aztán mindig csodálatosan megmenekülhessen, és felhangozhassék a rövid idővel szlogenné váló felkiáltás: “De miért éppen kínai?”

Az egyes epizódok végén, a végefőcím alatt a szereplők egy szubjektív keretében egy-egy mondatban summázzák a véleményüket: pl. Tanti: ”ha ez így megy tovább, kénytelen leszek zárolni a vagyont!”

A komédiafolyam cselekménye nem ismer megállást, bármi megtörténhet, vagy annak az ellenkezője is, ahogy mondani szokás.

TÖRTÉNETFOLYAM (story line)

Krisztián (24 éves) – egy szociológia-könyvtár szakos alternatív lúzer –, aki napi megélhetési gondokkal küzd, egy szép napon telefonhívást kap: egy multi ügyvédi világceg csinos ötvenes közjegyzőnöje értesíti, hogy külön Dél-amerikai milliárdos nagybácsija úgy végrendelkezett, hogy mesés vagyonát egyetlen élő rokonaként ő öröklí... amennyiben képes a nagybácsi egykori családi tulajdonában álló sarki boltját egy teljes évig minden nap nyitva tartani és működtetni – ami most épp egy kínai gyorsbüfé... A szigorú végrendelet nem enged profilváltást, a sarki boltot csakis és kizárólag kínai gyorsbüféként kell minden áron üzemeltetni... A végrendelet feltételének maradéktalan teljesülését Don Antonio egykori hűséges házvezetőnöje, Donna Maria Rosa, azaz Harkovács Róza Mária ellenőrzi, s egyben ő is az egyetlen kedvezményezettje a vagyonnak, amennyiben Krisztián nem tudja teljesíteni a végakaratot.. Az elvárásolt alternatív srác, aki a gyakorlati élethez vajmi keveset ért, társakat toboroz a vállalkozáshoz... (Miért éppen kínai?...)

Villanásokban látjuk és halljuk, amikor Krisz toborozza a kompániát. A társak közül (Kaszás, Gepárd, majd Bubu, Aranka) nem mindenkivel tudatja Krisz, hogy mi a tét (a mesés örökség), de hamarosan mindenkinek kiderül. A főszereplőink különféle módokon szereznek tudomást a „nagy buliról”... (Véletlenül... kinyomozva... kierőszakolva... vagy épp „hivatalosan”)

Tanti felügyeli a feltétel beteljesülését... Ellenérdekelt? Vagy ellenkezőleg? Érdekelt?

Egy Don Antonióra kísértetiesen hasonló öreg hajléktalan feltűnik a városban és titokban találkozzat Tantival... Rejtély... szövetkezés... Álnévvel, ál-személyazonossággal törzsvendég lesz... vagy épp ellenőr (?) Kiderül, hogy az bácsi nemcsak hasonlít a jó öreg Don Antonióra, hanem ő maga az... De akkor mi volt ez az egész örökség-cucc?... A gyanú egy óriási biztosítási csalást sejtet... Don Antonio ugyanis óriási összegre biztosította Paprika nevű versenylovát, amennyiben az lezuhanna az Andok meredek szakadékjába. Ez megtörtént, tehát jár az összeg... Elvileg... Meg ha igaz volna ez a mese... Vagy valami hasonló...

De akkor hova lett a vagyon? A nemrég még valóban milliárdos Don Antoniónak már egy vasa nincs – ugyanis egy parti pókeren az egészet elvesztette...

Azonban több sebből is vérzik a mese... Valóban Krisz lenne Don Antonio unokaöccse? Miért nem tudott erről Krisz, és ha tudott, akkor pontosan mit?... Később persze kiderül, hogy sem az örökségből, sem Don Antonio halálából az egészről egy szó sem igaz, de akkor Don Antonionak miért épp Kriszre esett a választása?... Esetleg nem is Don Antonio választotta Kriszt? Ha nem, akkor pedig ki és miért? (pl: egyszerűen csak abban a házban lakik ő is... találomra esett rá a választás... megtetszett az ötvenes ügyvédnőnek az egyetemen, és ő „talált” a Dél-amerikai ügyfelének egy rokont... stb.)

Ugyanakkor az is kiderül, hogy a kínai étterem valamitől (ami egyelőre rejtve marad a nézők előtt) kincset ér... ezért kell megtartani és nem hagyni bezárni, pedig egyre többen akarják ezt...

Maffiózók, spekulánsok, biztonsági örök... Mennyi embert tart el valójában a „bűn”?...

Krisz abban a pillanatban feladni készül ezt az értelmetlen vállalkozást, amikor megtudja, hogy a milliárdos nagybácsiból és az örökségből egy szó sem igaz... Ugyanakkor megjelennek különféle erők, és ennek dacára meg akarják szerezni tőle az éttermet... Akkor már jusztsé!...Mi a túró érhet itt kincset? Talán el van ásva a pincében valami kincs... Kombinációk...

Idővel viszont a kínai büfé iszonyú trendi hely lesz; fiatal művészek, celebek, kreatív társaság népesíti be a helyet, ami valódi HELY lesz a városban... Krisz van legjobban meglepve, hogy ez a koszlott kis gyorsbüfé mitől lett az egyik „leg-hypeoltabb” hely a városban?...

A végére kiderül, hogy Don Antonionak csupán egy „fülese” van, az viszont komoly: egy hatalmas világ cég készül egy óriási ingatlanfejlesztésre pont ezen a telken, és ha a kocsmá lenne az utolsó ingatlan amit a multiknak ki kell sajátítani, akkor az egy vagyont fog nekik érni... Ez tehát a tét. Vagy mégsem?...

Az utolsó egy-két epizódban minden kiderül és rendeződik, a szereplők látszólag megadják magukat: ha jönni kell, hát jöjjön a nagy multi és tömje tele a zsebüket ezért a csehóért...

Azonban a végén Krisz és lelkes kis csapata másképp dönt: túl jól érzik magukat a bőrükben ahhoz, hogy feladják ezt a helyet. Nem. Ha akarja a Woolworth Building, akkor építse körbe ezt a kis cseréptető kínai büfét, de ők semmi pénzért nem adják fel a HELYET.

Legfeljebb majd arculatváltáson megy keresztül és... mondjuk indiai vendéglő lesz belőle... vagy nem... de ez már a következő 13 epizód témája lehet...

NEMZETKÖZI LEHETŐSÉGEK:

Sorozatunk tehát együtt és külön-külön kerek, élvezetes szórakozást nyújt minden földi halandónak, éljen akárhol e planétán, amely másodpercenként 30 km-rel száguld a végtelenben, mint egy hullámvasút. Egyediségében univerzális, általánosságában személyes, mint a Coca-Cola, a só vagy egy sportcipő. Hogy miért?...

A megvalósítás technológiája egyszerűen és költséghatékonyan teszi lehetővé azt, hogy az adott sugárzási terület ismert sztárjai „játsszák” el a fenti karakterek bármelyikét, hiszen csupán fejek és szinkronhangok cseréjére van szükség ahhoz, hogy a történet adekvát legyen Moszkvában éppúgy, mint Párizsban vagy Fokvárosban akár. A helyi népszerű színész sztárokon keresztül a szereplők arcukkal és hangjukkal az általánosan érvényes cselekményszál lokális változatát kis költséggel és nagy haszonnal tudják hitelessé és könnyen befogadhatóvá, szerethetővé tenni, legyen szó a világ bármelyik országáról.

Legjobb tudomásunk szerint ilyen jellegű – fejcsérés támadással – legyártható animációs sorozatot még sehol a világon nem készítettek, tehát ezzel a projekttel ismét megnyílhat a lehetőség, hogy újra magyar szellemi csillagok népesítsék be Hollywood egét... (ez szép)

KARAKTERRAJZ, VISZONYRENDSZEREK, SZEREPLŐK JELLEMZŐ MONDATAI ÉS AZ ÁLTALUK BEVONZOTT EGYÉB SZÁLAK, SZEREPLŐK.

Néhai Don Antonio Luiz Segundo de la Rosa, azaz Rózsa Alajos (Bodrogi Gyula),

A brazil nagybácsi, aki „halálával” elindítja a cselekményt, egy kínai éttermet hagyva örökölni semmirekellő unokaöccsére, Krisztiánra. Később kiderül, hogy valójában nem is az étterem az örökség, hanem egy mesés vagyon, amit Krisztián akkor kap kézhez, ha egy évig üzemelteti gond nélkül az éttermet. Újabb fordulatként kiderülhet, hogy a nagybácsi valójában nem is halott, sőt feltűnik az étterem körül – mondjuk, mint pincér – halála csupán megrendezett szcéná volt zűrös ügyei miatt.

Krisztián (Földi Ádám),

Huszoneves lúzer bölcsész, valami alibi szakon halasztgat sokadik éve (kulturális manager, kommunikáció szak). A csajok imádják, mindenki meg akarja menteni, és ezzel ő jól el is van. Igazi elvarázsolt fazon, valami fura hobbiival. Nagyratörő terveitől nem látja a hétköznapi problémáit, amik megoldásában nem is túl gyakorlatias. El kell hát a segítség, amit meg is kap Kaszás, a régi iskolatárs, Gepárd, a simlis fuvarozó és Tanti személyében.

Háttér: Egyedül él a nagymamától örökölt szoba-konyhás lakásban egy VII. kerületi bérház 2. emeletén. Korábban itt élt vele Eszter is, az ex csaja, aki azonban már elköltözött. Közös tulajdonukban van egy kutya/macska, mely köztük ingázik – gyerek pótlékként. A berendezés jórészt a nagytól örökölt öreg bútorokból áll, egyetlen saját vásárlás egy kihúzható Ikea kanapé, pénzt erre is a szüleitől kapott.

Kiket hoz be: Fiatal bölcsészek, gyerekkori barátok, "segítők, jóakarók".

Humora: Esetlensége a hétköznapi életben, Eszterrel való kutya-macska viszonya, befolyásolhatósága.

Mondata: De, miért pont kínai?!

Tanti (Psota Irén)

A piás tanti, a nagybácsi által Krisztiánra állított vamzer, az örökség felügyelője. Volt brazíliai dáma. Ide is úgy jön, hogy azt hiszi a Hiltonban lesz lakosztálya, addig is míg ezt a kis taknyost elrendezi, aztán marad neki a szárazanyag raktár, meg a whisky. Rendszeresen jelent az öregnek. Ráadásul bonyolítja a dolgot, hogy együttes aláírási joga van Krisztiánnal, így minden döntő – vagy kevésbé döntő – kérdésben konszenzusra kell vele jutni. Szája körül örökké muslincák repkednek. Ő az ellendrukker, de csak sordinóban. Később, nem tehet róla, ő is megszereti hősünket.

Humora: A pia, az ellenérdekeltség – Krisztián sikerében tudniillik, A jobb jó élethez szokott hajdan volt nagyvilági dáma egy koszfészekben.

Mondata: Drága jó Bélámmal mikor 84-ben Santiago DeCompostellában, kávéztunk egy cuki kis conditorei-ben...

Kaszás (Szabó Győző)

A vállalkozó, akinek érdekeltségei vannak itt is, ott is. Művelt, egyetemet végzett, dörzsölt fickó. Krisztián a tücsök, ő a hangya, már ami a gyakorlatiasságot illeti, mert szorgosnak ő sem szorgos. Jön, megy intézkedik, telefonál, nagyban játszik, mindenre van megoldása. (Mr. Wolf / Pulp Fiction)

Háttér: Nőtlen, magánéletéről nem sokat tudunk, szabadidejében – amiből nincs sok, vagy csak az van, nézőpont kérdése – valószínűleg luxus kurvákat hajt és kokainista. Hangsúlyozottan highlife pali, a Rózsadombon bérel óriásteraszos luxuslakást bútorozottan, modern olasz luxusbútorokkal.

Humora: Szókimondó helyzetfelismerése és tárgyilagossága, valamint, hogy a legképtelenebbnek látszó helyzetet is higgadtan megoldja. Semmi köze a valósághoz, olyan tételekben, távlatokban gondolkodik, amik hősünknek (és a nézőknek) egyszerűen nem is léteznek

Kiket hoz be: Bárkit, Jolly Joker.

Mondata: De egészen pontosan miről is van szó?

Gepárd, a taxis (Scherer Péter)

Kisstílú, simlis seftes. Imád sztorizni, nagy vetítógép – "jereváni rádió". Nagy kártyás, Karcsi állandó kártyapartnere, vele verik a blattot minden délután az étteremben, közben sorjáznak a sztorik, néhol mesészerű elemekkel fűzik egymást. Összeesküvés-mániás: "Mer' ezek..."

Háttér: Nős, egy lány ikerpár apja. Feleségének, aki egy xxl-es asszonyság, díszhal-madár kiskereskedése van, de volt már családi kötődéjük, és turi-butikjuk is. Három és fél szobás lakótelepi lakásban laknak, ahol a konyha ajtón műanyag légyfogó van, az előszobafalon lambéria és egy hatalmas kvarckaróra formájú falióra. A gyerekek buták és rosszak.

Kiket hoz be: Utasok (celebritik), kártyapartnereket (hogy kilegyenek), taxis kollégák, ügyeskedők, simlisek

Humora: Képtelen sztorijai (celebritikkel), összeesküvés elméletei, kocsiban felejtett utasok/tárgyak szülte galibák

Mondata: Mert ezek mindenhol ott vannak, nem érted?

Bubu (Kovács Lajos),

A levált retinájú erőember, a fogatlan oroszlán. Műtétje miatt nem emelhet, térdszalag szakadása miatt nem futhat, a válla miatt nem üthet. Nem is kell, neki elég csak csúnyán néznie. Ez megy is. Utcanyelven beszél. Úgy kerül képbe, hogy bepróbálja a főhöst, aztán valahogy itt ragad. Arany szíve van, megszánják. Ugyan műveletlen furkó, de a műtétjeiről, betegségeiről, orvosi szakzsargonban tud mesélni, latin szavakkal dobálózva. Szenvedélye a kártya és az orvosi könyvek, amiket betéve tud.

Háttér: A mamával lakik, itt a nyolcban. Idős édesanyja még mindig nyolcévesnek kezeli, ebédre mindig otthon kell lennie, mert a mama főz. Amióta megrendült az egészsége, odafigyel mit-mivel eszik. Norbi update 1 zsebkönyve a bibliája. Mindig ugyanabban a melegítőben látjuk.

Kiket hoz be: ketrecharcos barátok a múltjából, volt megbízók, egészség mániás kattantakat, orvos barátot

Humora: Az általa beszélt mások számára érthetetlen utcanyelv, a vegetáriánus oroszlán effektus, Arankához fűződő szerelmének megjelenítése

Mondata: Csak egészség legyen!

Aranka (Labancz Lilla – hangja: Erdős Borcsa),

A pultos csaj nagy mellekkel, az igazi gyorsbüfé-naiva. Képes a szandálját úgy becsatolni, hogy térdét felhúзва ül a széken miniszoknyában. Ilyenkor semmit sem vesz észre abból, hogy az összes pali levegő után kapkod. Önmaga szerint súlyproblémái vannak, és nem kell a pasiknak. Ez persze hülyeség. Az összes megjelenő celebritibe beleszeret ("szigorúan plútói szerelem" – ahogy ő mondja). Kicsit a Muppet Show miss Rőfije. Folyton SMS-ezik. Karcsi udvarlását észre sem veszi, pedig a volt ketrecharcos majd megőrül érte.

Háttér: vidékről került fel a fővárosban, egyedül bérel lakást valahol a külvárosban. Csinosan öltözik, de nincs ízlése, így márka után vásárol.

Kiket hoz be: barátnők, udvarlók, lovagok

Humora: Naivitása, gyermeki tisztasága – semmiről nem AZ jut eszébe, ellentétben mindenki mással, örökös sms-ei, telefoncsörgései

Mondata: Visszahívlak.

Eszter (Kovács Patrícia)

Bölcsész csaj, Krisztián exé, „most szingli, és a karrierje miatt most nem is hiányzik neki egy új nexus” (ahogy ő mondja). A pultos csaj ellentéte, de azért ő is jó nő. Kékharisnya, humora intellektuális, viselkedése lehet szolidan kurvás. Közepes mértékű ezoterikus becsípődéssel. Talpmasszázs, reiki, stb. Noha már nincsenek együtt, Krisztiánt továbbra is halálra szekálja. Mindig talál apropót, hogy megjelenhessen, ha másért nem, elutazásai alkalmával a közös macskájuk/kutyájuk alkalmi elszállásolása ürügyén. A legkellemetlenebb pillanatokban képes hajdan volt intim becézgetéseivel zavarba hozni hősünket.

Kiket hoz be: Guruk, celebritik, playboyok, pasik Krisztián felhúzására

Humora: Az ezoterikus becsípődés, Krisztián zaklatása, a közös állat (kutya, macska) sorsa fölötti aggodás, Aranka zrikálása

Mondata: Pubikám, kapcsold ki azt a tévét, már fáj a fejem ettől az elektro-szmoztól!